

DE ARKE DES VERBONDS (2) in het Allerheiligdom van de Tabernakel hjms

Geliefde broeders en zusters, in Deel 1 van de studie van de Arke des Verbonds hebben we gezien, dat onze heilige God, Die een verterend vuur is en een ontoegankelijk Licht bewoont, temidden van Zijn kinderen wenst te vertoeven. Ook hebben we kort stil gestaan bij de verschillende benamingen van de Arke des Verbonds. In dit Deel 2 zal het hoofdthema de geestelijke betekenis van de Arke des Verbonds zijn.

De geestelijke betekenis van de Arke des Verbonds

De Drie-enige God woonde op de Arke des Verbonds temidden van Zijn volk Israël (Ex. 25:22), zoals Hij straks in en bij de Bruid van Zijn Zoon Jezus zal gaan wonen, als alles voltooid zal zijn (Openb. 21:2-3).

In Openb. 21:3 wordt de Bruid onder andere de *“Tabernakel Gods”* wordt genoemd: *“En ik hoorde een grote stem uit den hemel, zeggende: Ziet, de tabernakel Gods is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen en hun God zijn.”* De Tabernakel was voor God een tent om in te wonen en om daar met Israël samen feest te vieren. Maar uiteindelijk wil God in de Bruid wonen en met háár feestvieren (Efez. 2:20-22) – *“Op Welken ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in den Geest.”*

God wil temidden van Zijn kinderen wonen, die vrijgekocht zijn door het Bloed van Zijn Zoon. Alle vurige kinderen Gods vormen samen de Tabernakel Gods, de Bruid. Maar ook individueel zijn zij een tabernakel waarin God wil wonen (1 Cor. 3:16-17, 6:19-20; 2 Cor. 5:1-4).

De conclusie kan dus uiteindelijk niet anders zijn, dan dat de Ark in schaduwbeeld naar de Bruid van Jezus Christus verwijst, die spoedig met Hem in het huwelijk zal treden. Hij wenst een huwelijksverbond aan te gaan met de Gemeente (bestaande uit Joden en heidenen), die Hij Zich heeft vergaderd en verworven uit alle volkeren der aarde. We zagen dat reeds in Deel 1 van deze studie in het schriftgedeelte Jer. 3:16b-17. We zullen dat dadelijk ook in de paragraaf *“De kist van de Arke des Verbonds”* zien. Daarná wenst Hij samen met Zijn Bruid de troon te bezetten (Openb. 3:21; 20:4-6) en op aarde te regeren in het 1000-jarige Koninkrijk van Vrede.

Het gouden Verzoendeksel waarmee de Ark was afgesloten, verwijst naar Jezus, Die het verzoeningswerk tussen God en mensen tot stand heeft gebracht. Daarom ook was dit Verzoendeksel van massief goud vervaardigd. Jezus gaf Zichzelf voor de verlossing van het in zonde gevallen mensdom. De twee gouden cherubim op het Verzoendeksel verwijzen naar God de Vader en naar God de Heilige Geest. God woonde immers op het Verzoendeksel (Ex. 25:22).

De Bruid (in het beeld van de Ark) zal dus volledig worden afgesloten met de Drie-enige God. De Drie-enige God zal haar volkomen omhullen en vervullen en Zijn goddelijke aandacht zal geheel op haar zijn gericht.

De Arke des Verbonds in het Allerheiligdom verwijst dus naar het volkomen herstel van het mensdom. Tot stand gebracht door Jezus en met als eindresultaat een prachtig versierde en volkomen geheiligde, gereinigde en toebereide Bruid. En, broeders en zusters, wij, u en ik, mogen uit genade tot die Bruid behoren. Is God niet oneindig liefdevol en genadig?

Het herstel zal voor de Bruid voltooid zijn bij de aanvang van het 1000-jarige Koninkrijk. Openb. 19:7-8; 21:11 – *“Laat ons blijde zijn, en vreugde bedrijven, en Hem de heerlijkheid geven; want de bruiloft des Lams is gekomen, en Zijn vrouw heeft zichzelf bereid. En haar is gegeven, dat zij bekleed worde met rein en blinkend fijn lijnwaad; want dit fijn lijnwaad zijn de rechtvaardigmakingen der heiligen..... En zij had de heerlijkheid Gods, en haar licht was den allerkostelijksten steen gelijk, namelijk als den steen Jaspis, blinkende gelijk kristal.”*

We zagen in Deel 1 dat de Arke des Verbonds ook Gods troon, vanwaar Hij regeert, typeert. Maar dit schaduwbeeld verwijst niet uitsluitend naar Jezus' regering tijdens het 1000-jarige Koninkrijk als Hemelbruidegom tesamen met Zijn Bruid.

De Ark is ook een schaduwbeeld van Gods troon, die zich in elke gemeente van kinderen Gods bevindt, althans zou moeten bevinden. Maar dit zal slechts zo zijn, als er in de gemeente een voortdurende gemeenschap met de Drie-enige God is en als de Heilige Geest de kans krijgt om er de leiding te nemen. Ik wil u eraan herinneren dat de Ark gehéél, van binnen en van buiten, met goud (beeld van de Heilige Geest) was overtrokken.

Dit brengt mij op de volgende gedachte, broeders en zusters. God wilde met Zijn volk vanaf het Verzoendeksel op de Ark spreken. Dat wil Hij nu nog steeds doen! Hij wil met ons spreken over Jezus en Diens verzoeningswerk voor Zijn Bruid. Het leert mij dat juist in de eindtijd de boodschap over de Bruid van Christus daarom uitermate belangrijk is.

Het herstel van het mensdom

De Arke des Verbonds met het Verzoendeksel beeldt, zoals gezegd, een door Jezus hersteld mensdom uit. Jezus was de grote Verzoener en bracht het tot stand. Dit herstel verloopt door Gods oneindig grote wijsheid in etappes. Ik verwijs u hiervoor naar de studie "[VOORHOF van de Tabernakel – de](#)". Welke etappes, cq. periodes?

Het begon met een eerste periode van grofweg ongeveer 2000 jaren vanaf de schepping tot aan de tijd van de aartsvaders. In deze tijd waren Gods Wetten nog niet geopenbaard. God sprak rechtstreeks tot degenen, die Hem liefhadden. Bijvoorbeeld tot Henoach, Noach, Abraham, Jakob, Jozef, etc.

Daarna volgde een tweede periode van eveneens grofweg 2000 jaren (uitgedrukt door het terrein van de Voorhof van de Tabernakel), waarin God Zijn Wetten aan het volk Israël had gegeven en temidden van hen woonde, zij het slechts in een tent. Maar het was een schaduwbeeld voor de heerlijkheid die het in Christus gelovige deel van het mensdom, de Bruid, straks mag ervaren (Openb. 21:2-5,9b-11,22-24).

Vervolgens volgde er een derde periode van opnieuw 2000 jaren (uitgedrukt door het Heiligdom van de Tabernakel), waarin God middels Zijn Zoon Jezus Christus direkt tot het mensenhart spreekt en zelfs persoonlijk in de harten van degenen woont, die het Verlossingswerk van Jezus hebben aanvaard. Zij leven in heiligmaking en maken zichzelf gereed als Bruid van Christus (Efez. 5:26-27; 2 Cor. 11:2). De relatie met God is voor hen weer volkomen hersteld. Dit herstel culmineert en komt tot uiting in het toekomstige huwelijk tussen Jezus, de Hemelbruidegom en Zijn Bruid, de Gemeente.

De vierde periode zal het toekomstige 1000-jarige Vrederijk van Koning Jezus zijn, waarin Hij tesamen met Zijn Vrouw over de gehele wereld zal regeren. Het Allerheiligdom verwijst naar dit 1000-jarig Koninkrijk.

In dit verband moeten we ons realiseren dat de Arke des Verbonds juist ín het Allerheiligdom was geplaatst. De studie van de Arke des Verbonds gaat dus met name om de positie van de Bruid ín het 1000-jarige Koninkrijk, wanneer zij haar volmaakte staat heeft bereikt én om hetgeen dat zij thans moet doen en nalaten om die volmaakte staat ook daadwerkelijk te bereiken.

Tijdens het 1000-jarige Koninkrijk zal Jezus als grote Koning te Jeruzalem wonen en tronen. Dan zal Hij temidden van Zijn volk verblijven. Maar Jezus is niet alleen Koning. Hij is ook onze eeuwige Hogepriester die verzoening doet (Hebr. 6:20). Daarom zal Zijn aanwezigheid straks de aarde voortdurend en voorgoed verlichten. Want weet u, broeders en zusters, in het Allerheiligdom van de Tabernakel heerste absolute duisternis en rust. Er scheen geen enkel licht, ook niet van de Kandelaar en er liep geen enkele mens rond. Dit was, omdat God

Zich uit liefde voor de mens wilde verbergen (Ps. 18:10-12). Want zodra zij Hem zouden zien, zouden zij immers sterven! Jezus' volmaakte Verzoening op het kruis van Golgotha had nog niet plaats gevonden!

Slechts éénmaal per jaar (Lev. 16:34) was er een mens aanwezig en scheen er het goddelijke Licht. Want dan was het de grote Verzoendag en had de Hogepriester verzoening voor het volk gedaan (Lev. 16:17). Dan verscheen Gods heerlijkheid op het Verzoendeksel en verlichtte het Allerheiligdom (Lev. 16:2).

Maar vanaf het 1000-jarige Vrederijk zal het Licht van Gods aanwezigheid voorgoed de mensen verlichten (Openb. 21:23). Dan is de duisternis verdwenen.

Op het einde van deze vierde periode zal het herstel van het mensdom volkomen zijn, zowel naar lichaam, ziel als geest. Dan zal Satan, de grote verleider tot zonde, en de engelen van de Dood en het Dodenrijk in de poel des vuurs zijn geworpen en elke zonde en rebellie tegen God voorgoed zijn uitgebannen.

Alle objecten en materialen in het gehele Tabernakelcomplex verwijzen in geestelijke zin naar en dienen de centrale Persoon van de bijbel, namelijk de Here Jezus Christus, Zoon van God. De Tabernakel schildert ons de weg achter Jezus aan. Het is een weg van geestelijke groei en van opgang vanaf het moment, dat u het blijde Evangelie voor het eerst hoorde (de Poort) en u bekeerde (het Brandofferaltaar) tót aan de Bruiloft van Jezus, het Lam van God (de Arke des Verbonds). Over Jezus getuigt de hele bijbel. Náár Hem verwijst in schaduwbeeld het hele Oude Testament. Óver Hem spreekt het hele Nieuwe Testament in directe zin.

Omdat Jezus één is met Zijn aanstaande Bruid, spitsen alle objecten van de Tabernakel zich daarom in het bijzonder ook toe in de Arke des Verbonds als haar typebeeld. Jezus' aanstaande Vrouw is het object van Zijn grote liefde en degene voor wie Hij aan het kruis stierf.

De kist van de Arke des Verbonds

De Arke des Verbonds bestond uit een kist met een deksel (Ex. 25:10,17).

De afmetingen van de Ark waren als volgt: een lengte van 2 ½ el, een breedte van 1 ½ el en een hoogte van 1 ½ el. Broeders en zusters, hoewel met betrekking tot de afmetingen van enkele andere objecten in de Tabernakel soms een geestelijke verklaring aan de hand van de bijbelse getallensymboliek kon worden gegeven, moet ik u het antwoord nu schuldig blijven. Maar we mogen erop vertrouwen, dat de Heilige Geest het zal openbaren, zodra Hij dat nodig acht.

We hebben zojuist gezien, dat de Ark naar de Bruid van Christus verwijst, die door Hem met Zijn Bloed werd gekocht uit alle volkeren. We mogen in de Hebreeuwse grondbetekenis van het woordje "ark" een prachtig beeld hiervan ontdekken.

"Ark" (Ex. 25:10) is in het Hebreeuws "aaron" (אַרֹן) en betekent gewoon "kist", maar dan wél met de betekenis van "inzameling", dat wil zeggen de bedoeling om er iets in te verzamelen. Het woord "aaron" (אַרֹן) is afgeleid van de werkwoordstam "aarah" (אָרָה) dat "plukken, verzamelen, vergaren (bijvoorbeeld van druiven)" betekent.

Begrijpt u het, broeders en zusters? De Ark (de Bruid) is de verzameling, vergadering van miljoenen kinderen Gods, gereinigd door Jezus' kostbare Bloed (Hebr. 12:22-23). Zij is het hemelse, Nieuwe Jeruzalem. Eens diep verloren in de misdaden, maar nu vrijgekocht uit een verloren gaand zondig mensdom. Wat een geweldige genade!

Openb. 5:9-10 – *"En zij zongen een nieuw lied, zeggende: Gij zijt waardig dat boek te nemen, en zijn zegelen te openen; want Gij zijt geslacht, en hebt ons Gode gekocht met Uw bloed, uit alle geslacht, en taal, en volk, en natie; En Gij hebt ons onzen God gemaakt tot koningen en priesteren; en wij zullen als koningen heersen op de aarde."*

En deze Bruid van eens diep verloren zondaren, maar die nu intens en vurig hun Heiland en Hemelbruidegom, Jezus Christus, liefhebben, zal het stadium van volkomen volmaaktheid

bereiken. Dit is een goddelijke garantie, broeders en zusters, want de Ark, hoewel van sittimhout vervaardigd, was gehéél met puur goud overtrokken, zowel aan de binnenkant als aan de buitenkant (Ex. 25:10-11). Er was dus geen stukje hout meer te zien.

In bijbelse taal verwijst hout altijd naar het vlees, terwijl goud wijst op de Heilige Geest. In deze studieresie over de Israëlitische Tabernakel is daar al vaak aandacht aan besteed, zodat dit nu niet meer zal worden herhaald. Ik verwijs u onder andere naar de studies [“TAFEL DER TOONBRODEN \(2\) in de Tabernakel – de”](#), [“VOORHOF van de Tabernakel – de”](#) en [“DEUR VAN HET HEILIGDOM van de Tabernakel \(1\) – de”](#), welke u eveneens op deze website kunt vinden.

De eens verloren zondaren, die nu uit genade Jezus' Vrouw mogen zijn, hebben hun verdorven vlees en karakter (het hout) volkomen door Jezus laten bekleden met het goud van de Heilige Geest. De Heilige Geest heeft de algehele leiding in hun levens gekregen. Naar buiten toe straalt de volmaakte Bruid het goddelijk Licht van Jezus uit. Héél haar wezen getuigt van haar liefde voor Hem. Ook innerlijk, binnenin, is zij totaal veranderd. Haar eens onreine, wrede, verdorven karakter, toen zij nog in haar zonden verloren was, is volledig veranderd in het heerlijke en liefdevolle karakter van Jezus. In Gal. 5:22 kunt u lezen over het karakter van Jezus.

Déze Bruid is het hartsverlangen van Jezus, broeders en zusters. Voor háár zal Hij alles doen en alles op alles zetten om haar tot het stadium van volmaaktheid te brengen. Efez. 5:26-27 – *“Opdat Hij haar heiligen zou, haar gereinigd hebbende met het bad des waters door het Woord; Opdat Hij haar Zichzelf heerlijk zou voorstellen, een Gemeente, die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk.”* In onder andere Openb. 21:2 lezen we, dat de Bruid volkomen voor haar Man zal zijn gereinigd. Als zij volhardt in het proces van heiligmaking (2 Cor. 7:1; 1 Thess. 3:13; 4:4,7; Hebr. 12:14), zal zij deze volmaaktheid in een punt des tijds bereiken, als zij Jezus straks mag aanschouwen en in Zijn ogen mag zien (1 Cor. 15:51-53; 1 Joh. 3:2).

Volharding in het proces van heiligmaking is een absolute must voor de Bruid. Haar gehele bestaan moet voor de volle honderd procent onder de leiding van de Heilige Geest worden gebracht. Het “hout” van haar vlees moet geheel met goud worden overdekt, want God wil voor Zijn Zoon een Bruid die Hem gelijkwaardig is (2 Cor. 3:18; Fil. 3:21; 1 Joh. 3:2-3) en Hij wil haar volkomen overtrekken met het goud van Zijn heerlijkheid (Openb. 21:11).

Het Hebreeuwse woord voor “overtrekken” (Ex. 25:11) is “tsaafah” (צָפָה). Deze oorspronkelijke werkwoordstam betekent “overtrekken, bedekken, beleggen”. Maar “tsaafah” (צָפָה) betekent volgens de Strong's Concordance ook “voorover leunen”, want in dit werkwoord zit ook het idee van “verbreding van uitzicht resulterend in actie” opgesloten, zoals bijvoorbeeld “in de verte turen”. Dit impliceert dat het werkwoord ook “observeren, verwachten, aanschouwen, wachten op, bewaken” betekent.

Als ik dit zo overdenk, broeders en zusters, dan komt in mijn gedachten het verhaal van de verloren zoon op (Luk. 15:11-32). Waren wij niet net als deze allen eens afgedwaald en verloren? Ik denk dat de vader elke dag op de uitkijk heeft gestaan om te zien of zijn zoon na al die jaren eindelijk thuis zou komen. De vader zal zich wellicht elke dag over het hek van het erf hebben gebogen en in de verte hebben getuurd. *“Komt mijn zoon al?”* Hij zal hebben gewacht en gewacht en gewacht. Er zullen dagen zijn geweest, dat hij hem ook heeft verwacht: *“Nu, vandaag, zal hij beslist komen, dat voel ik!”* Hij zal hebben getuurd en aanschouwd en geobserveerd. En eindelijk was het dan zover. *“Daar in de verte, die strompelende landloper, is dat niet mijn lieve, verloren zoon?”*

Het Woord leert ons het volgende over de onbegrijpelijke Liefde van God de Vader, geliefde broeders en zusters. Luk. 15:20 – *“..... En als hij nog ver van hem was, zag hem zijn vader, en werd met innerlijke ontferming bewogen; en toe lopende, viel hem om zijn hals, en kuste hem.”*

De vader zag zijn zoon van ver aankomen, rende naar hem toe, omhelsde en kuste hem.

Dit verhaal schildert ons de diepe betekenis van de Arke des Verbonds!

Verloren zonen en dochters, die door hun eigen schuld voor altijd van God de Vader waren gescheiden, ontvangen nu onbegrijpelijke genade en mogen zelfs de Vrouw van Zijn Zoon Jezus worden. Één stap van ons in Zijn richting en de Vader zal ons tegemoet rennen.

Ik denk dat de verloren zoon pas écht een blik op zijn vaders liefde voor hem kreeg, toen hij zijn oude vader in tranen naar hem toe zag rennen. Toen zijn oude rimpelige vader hem ondanks ál die verkwanselde jaren tóch omhelsde. Wellicht begreep hij nu pas voor het eerst het gebroken hart van zijn vader.

Omdat de vader bereid was zich diep te vernederen voor zijn kind en hem zijn liefde te tonen, leerde de zoon het liefdevolle hart van zijn vader kennen. Altijd was er een zekere afstand in hun relatie geweest, óók toen hij nog thuis woonde en nog geen beslag op zijn erfdeel had gelegd. Omdat de verloren zoon niet verstond, wat het betekende om een kind van zijn vader te zijn, was hij bereid om de positie van een dienstknecht in te nemen. Áls hij maar terug mocht keren! Maar zijn vader wilde dáár niets van weten, want het was immers zijn eigen geliefde kind, dat naar huis terug was gekomen.

Luk. 15:21-23 – *“En de zoon zeide tot hem: Vader, ik heb gezondigd tegen den Hemel, en voor u, en ben niet meer waardig uw zoon genaamd te worden. Maar de vader zeide tot zijn dienstknechten: Brengt hier voor het beste kleed, en doet het hem aan, en geeft hem een ring aan zijn hand, en schoenen aan de voeten; En brengt het gemeste kalf, en slacht het; en laat ons eten en vrolijk zijn. Want deze mijn zoon was dood, en is weder levend geworden; en hij was verloren, en is gevonden! En zij begonnen vrolijk te zijn.”*

Oh, broeders en zusters, ontdekt u toch de grote Liefde van God de Vader voor u en mij. De Vader vernederde zich diep en rende als het ware naar ons toe, toen Hij Jezus voor ons een vreselijke dood liet sterven. Wát kon hij nóg meer doen om Zijn liefde te tonen. Hij wil ons vergeven en totaal vernieuwen. Alles wil Hij voor ons doen. Opent u toch uw geestelijke ogen voor de onbeschrijflijke hoge positie, die hij voor u en mij heeft weggelegd. De aanstaande Vrouw van het Lam! Heilig en onberispelijk! Wie had dat ooit kunnen bedenken?

Openb. 19:7-9 – *“Laat ons blijde zijn, en vreugde bedrijven, en Hem de heerlijkheid geven; want de bruiloft des Lams is gekomen, en Zijn vrouw heeft zichzelf bereid. En haar is gegeven, dat zij bekleed worde met rein en blinkend fijn lijnwaad; want dit fijn lijnwaad zijn de rechtvaardigmakingen der heiligen. En hij zeide tot mij: Schrijf, zalig zijn zij, die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft des Lams. En hij zeide tot mij: Deze zijn de waarachtige woorden Gods.”*

Ziet u de overeenkomsten tussen dit schriftgedeelte en Luk. 15:21-23, broeders en zusters? De totstandkoming van een vlekkeloze Bruid is hét grote wonder Gods. Eens waren we diep verloren zondaren, maar nu gered en veranderd in kinderen van de Vader en Vrouw van het Lam. Dit is het grote wonder van genade, het wonder van het kruis en van Christus' verzoeningswerk. God is toch zó goed. Moge Jezus u deze week rijkelijk zegenen. Amen.

(wordt vervolgd)